

РЕШЕНИЕ

№ 22174

гр. София, 04.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 15.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **6461** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба от М. Ю. Г. чрез адвокат К. Ч. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПAM) № 24-1158-000201/28.05.2024г. по чл.171, т.2, б. „а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от мл.контрольор Н. Г. Х. в сектор „Пътна полиция“ – ОДМВР П., с която на М. Ю. Г. е наложена ПAM „временно спиране от движение на МПС до отстраняване на неизправността“ по отношение на лек автомобил „М. ГЛЦ 250 Д“ с рег. [рег.номер на МПС] и е отнето свидетелството за регистрация на МПС до отстраняване на нередността. С доводи за немотивираност, съществени процесуални нарушения и материална незаконосъобразност на оспорената заповед, моли съда същата да бъде отменена.
В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адвокат К. Ч., която поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Моли за присъждане на сторените съдебни разноски.
Ответникът – младши контрольор Н. Г. Х. в сектор „Пътна полиция“ – ОДМВР П., редовно уведомен, не се представлява, с писмено становище на процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.
Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:
На 28.05.2024г., около 14.00 часа, по автомагистрала „С.“, Г. е управлявала собствения

си лек автомобил „М. ГЛЦ 250 Д“ с рег. [рег.номер на МПС] , с посока на движение от [населено място] към [населено място], като след пътен възел „Долна Диканя“ на км 36+080, поради движение с несъобразена скорост спрямо атмосферните условия и състоянието на пътя /дъждовалеж и мокра пътна настилка/ губи контрол над управляваното МПС, отклонява се вдясно по посоката си на движение и се блъска странично с дясната си част в металната еластична ограда, продължава движението си на право и с предната си част се блъска в задната част на правомерно спрелия в аварийната лента пред нея лек автомобил „О. 3.“ с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от А. П., след което преминава в лявата активна лента, с което реализира ПТП с материални щети.

Съставен е АУАН № 13100005/28.05.2024г. за извършено от жалбоподателката административно нарушение на чл.20, ал.2 от ЗДвП.

С оспорената заповед Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-1158-000201/28.05.2024г., издадена от мл.контрольор Н. Г. Х. в сектор „Пътна полиция“ – ОДМВР П., на М. Ю. Г. за нарушение на чл.20, ал.2 от ЗДвП, е наложена ПАМ – временно спиране на МПС от движение на лек автомобил „М. ГЛЦ 250 Д“ с рег. [рег.номер на МПС] и е отнето свидетелството за регистрация на МПС до отстраняване на нередността.

По искане на жалбоподателка в качеството на свидетел е разпитан С. А. К., който не е непосредствен очевидец на ПТП, а пресъздава разказано му по телефона от Г.. Според него след катастрофата лекият автомобил на жалбоподателката е бил в състояние за придвижване, но тя поради преживяния стрес е предпочела да бъде репатриран.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал.2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. Не се констатира и допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Оспорената заповед е постановена при спазване на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 22 от ЗАНН за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки. Случаите, когато могат да се прилагат принудителни административни мерки, техният вид, органите, които ги прилагат, и начинът за тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване се уреждат в съответния закон или указ -чл. 23 от ЗАНН.

По силата на чл.171, т.2, б. „а“ от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка временно спиране от движение на

пътно превозно средство до отстраняване на неизправността, когато пътното превозно средство е технически неизправно, включително и когато съдържанието на вредни вещества в изгорелите газове или шумът са над установените норми или конструкцията му е изменена без съответното разрешение.

В конкретния случай като основание за издаване на процесната заповед е посочено, че пътното превозно средство е технически неизправно. Този факт се установява от доказателствата по делото, поради което съдът намира, че е налице основание за налагане на ПАМ. Ирелевантни са твърденията, изложени в жалбата, че МПС е било технически изправно преди настъпилото ПТП. Обстоятелството за неговата техническа неизправност след причиненото от жалбоподателката ПТП, е безспорно установено и то обуславя материалната предпоставка за приложената ПАМ. Посочената мярка - временно спиране от движение на пътно превозно средство до отстраняване на неизправността е изрично предвидена в разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП, която следва да бъде наложена на собственика на МПС. Изпълнени са двете необходими предпоставки, за да бъде наложена конкретната административна мярка: лицето, на което се налага принудителната административна мярка да бъде собственик на автомобила, който временно се спира от движение и пътното превозно средство да е технически неизправно. В случая административните органи действат при обвързана компетентност и налагането на предвидената в закона ПАМ не подлежи на преценка при реализиране на предпоставките за това. Поради изложеното съдът намира, че оспорваната ЗПАМ е постановена в съответствие с материалноправните разпоредби и с целта на закона, визирана в чл. 22 от ЗАНН, връзка с чл. 171, ал. 1 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения от водач, управлявал технически неизправно МПС.

Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което жалбоподателят следва да заплати сумата от 100 лева юрисконсултско възнаграждение в полза на ОДМВР П..

По изложените съображения, Административен съд – София град, III отделение, 55 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Ю. Г. чрез адвокат К. Ч. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-1158-000201/28.05.2024г., издадена от мл.контрольор Н. Г. Х. в сектор „Пътна полиция“ – ОДМВР П., с която на М. Ю. Г. е наложена ПАМ „временно спиране от движение на МПС до отстраняване на неизправността“.

ОСЪЖДА М. Ю. Г., ЕГН [ЕГН], да заплати на ОДМВР П. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: